

Dagpenge for de første to Maanedes af Logtet og derefter $\frac{2}{3}$ for den øvrige Tid af Logtet. Men midt under dette Sværv er den paagjældende Officer bortkommanderet fra det ham overdragne Sværv i 9 Dage, idet han har været beordret til at forlade Vægersfartstiet og foretage en Rejse til Inspektion af Fyretablissementerne paa Syllands Vestkyst. Under denne Udkommando maatte den paagjældende Officer med Hensyn til Tillæget opføre at falde ind under den Paragraf, som bestemmer, hvorledes der forholdes med Officerer, saalænge de ere tilsteds, og maatte derimod gaa ind under § 14, der handler om, hvorledes en Officer af Flaaden skal stilles, naar han efter Befaling foretager en Rejse eller tager Ophold udenfor det Sted, der er anviist ham som fast Opholdsstied. Nu turde det være klart, at en Rejse til Fjæng over Land ikke er en Smule forskjellig i Henseende til de Udgifter, den foranlediger, enten den Paagjældende foretager denne Rejse fra et Skib, som ligger i Havn, eller han foretager den efter i Forveien at være kommen i Land i vedkomnende Havn. Og denne Rejse kan overhovedet ikke gaa ind under det førstnævnte Forhold; det ene er en Tjenesterejse tillands, for hvilken der er visse Bestemmelser, og det andet er en Tjenesterejse tilsteds, for hvilken der er andre Bestemmelser. De ærede Herrer ville maaske finde det underligt, at jeg dvæler saa meget ved dette Punkt; men jeg tror at burde gjøre det, fordi jeg i paakommende lignende Tilfælde ikke vil se mig i Stand til at give denne paagjældende Bestemmelse nogen anden Fortolkning end den, der her er fulgt, og idet jeg aldeles ikke tvivler om, at den Opfattelse, som Ministeriet har, er fuldt stemmende med Lovens Månd, vil jeg tillige sige, at jeg ikke vilde have udtalt mig saa bestemt ligeoverfor Statsrevisionens og Udvalgets Udtalelser, naar jeg ikke tillige støttede min Dom paa en Udtalelse af Generalauditøren, der er fuldstændig enig i Ministeriets Opfattelse. Men jeg tror endnu at burde tilføje en Ting, nemlig at Ministeriet endnu har noget Andet at støtte sig til, og som giver dets Handlemaade fuld Berettigelse, og det er nemlig det, at dette Forhold har været fuldstændig oplyst i Anmærkningerne til den Finantslov for det paagjældende Aar, som har været Rigsdagen forelagt. 3 Anmærkningerne til Finantslovsforslaget for Finantsaaret 1870—71 vil der Sp. 897—98 i Tillæg A til Rigsdagsstidenden findes udtryffeligt anført, at man gaar ud fra den Forudsætning, at der beregnes Fyr- og Vægersinspektøren fulde Diæter, naar han foretager den paagjældende Tjenesterejse. Naar det paagjældende Forhold altsaa har været oplyst i Anmærkningerne til Finantsloven, og der ikke er gjort nogen Indsigelse derimod, og det Samme er passeret adskillige andre Finantslove, saa turde der ikke være nogen Tvivl om, at Marineministeriet har været fuldt berettiget til at

følge den Fortolkning, som det har givet af den paagjældende Bestemmelse. — Svad angaar de øvrige Punkter vedrørende § 23, skal jeg tillade mig at udtale, at det med Hensyn til den Underbalance, der har viist sig i Kulbeholdningen, fremdeles ikke har været muligt med Bestemthed at kunne paavise nogen Grund dertil. Den første af de Underfølgelser, som det ærede Udvalg anbefaler, vil det ikke være muligt at udføre, idet det først er, efterat denne Sag er kommen op, at der er taget Bestemmelse om at føre særligt Regnskab over og Afvikelse mellem de forskellige Slags Kul, der findes under Marinen. Ligeledes er det heller ikke muligt at komme til nogen Underfølgelse af, om der er Overensstemmelse mellem Ministeriets og Værftets Regnskaber med Hensyn til de Kvantiteter Kul, som siden Eftermaalningen i 1864 ere blevne anskaffede til og forbrugte af Marinen, idet Marineministeriet ikke fører og vistnok heller ikke bør føre særligt Regnskab over det forbrugte Kul. Det er Værftets Sag at føre Regnskab derover, og dette Regnskab passerer saa senere den almindelige Revision. Marineministeriet fører naturligvis Regnskab over de Kvantiteter Kul, der anskaffes, men det kan jo ikke føre Regnskab over de Kul, der forbruges, idet et saadant Regnskab jo kun vilde blive en ligefrem Afkrist af det Regnskab, der føres ved Værftet. Men jeg tror med Hensyn til de af Statsrevisionen og Udvalget fremsatte Indstillinger at burde udtale, at ligesom det anerkendes, at forskjellige af Ministeriet tidligere truffne Foranstaltninger give Vidnesbyrd om, at Ministeriet er besjælet af et bestemt Dnske om at bringe Orden i Regnskaberne, saaledes er der ogsaa senere truffet forskellige Foranstaltninger, sigende mod det samme Mål. Der er saaledes givet Ordre til, og ogsaa gennemført Foranstaltninger, der gjøre det muligt fremtidig at kunne føre en betryggende Kontrol med Kulbeholdningerne ude paa Værftet, og der er desuden for ikke meget lang Tid siden paa Foranledning af en af Statsrevisionen derom gjort Indstilling taget Bestemmelse om, at en Kommission skulde sammentræde for at udarbejde nærmere Forslag til saadanne Bestemmelser, efter hvilke det vilde være muligt at kunne gennemføre en jevnlig og bestemt tilbagevendende Revision, saaledes at der kunde tilvejebringes en Oversikelse om, hvor Aarsagen var at søge, naar der ikke var Overensstemmelse mellem Regnskab og Beholdning. Jeg tvivler ikke om, at der ved denne sidste Foranstaltning, der, som jeg nævnte, er anbefalet af den Statsrevisor, som særlig behandler Marinens Regnskaber, ogsaa vil kunne naas et heldigt Resultat. — Under § 25 er der af Udvalget udtalt en Forventning om, at der maatte blive forelagt Rigsdagen fornøden Beretning med Hensyn til de seneste Prøver med Ophalingsbeddingen. Jeg skal derfor med Hensyn til denne Sag indskrænke mig til den enkelte Bemærkning, at den endelige Prøve